

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

'T AARDS PARADIJS

volks blijspel in 3 bedrijven

door

André Lissens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 1667

PERSONEN

5 dames - 8 heren

- Mariëtte Vonck, cafébazin
- Lowie Bauwens, haar echtgenoot
- Albert Peeters, facteur
- Irma Van de Perre, zijn echtgenote
- Fred De Wit, (alias Fred Gazet) reporter
- Lucas Mettepeninck, vrijgezel en schatbewaarder van de toneelkring "De Koersikwie"
- Stijn Lippens, voorzitter van de kring
- Meneer Van Hoydonck, P.R. van reisagentschap Speedy
- Beth Balcaen, klante
- Martine Beausejour, klante
- Linda Bellekens, klante
- Dré Dhooge, politieagent
- Zwaantje van de Rijkswacht

Figuratie ± 10 personen

DECOR

Het verhaal speelt zich af te Vondelbeke, in het café "'t Aards Paradijs".

Café interieur met toog en tapkraan achteraan.

Deur links: inkom

Deur rechts: toegang tot bergruimte en toiletten

Deur achter toog: toegang tot keuken en andere woonvertrekken.

1e bedrijf: een zomerse maandagochtend

2e bedrijf: 's namiddags

3e bedrijf: 14 dagen later - 1e tafereel: voormiddag

2e tafereel: 's avonds.

E E R S T E B E D R I J F

(Wanneer het doek opgaat is de scène nog in het halfduister gehuld. Er heerst een grote wanorde: her en der staan lege en halfvolle glazen, de asbakken puilen uit van de peukjes en verpakkingen, de tafekleedjes hangen schots en scheef... stoelen staan kris kras door elkaar... De gordijnen zijn nog toegeschoven.)

MARIETTE : *(Op vanuit keuken, in peignoir)* Lowie... Lowie...! Waar zit ge nu toch, verdomme... *(begint op te ruimen)* 't Is de hoogste tijd dat ge de vuilniszakken buiten zet vooraleer ge naar uw werk rijdt... *(laat kraantje achter toog lopen)* ...Maar haast u toch een beetje verdomme. Straks is de vuilkar gepasseerd en kunnen we weer wachten tot volgende week om die zakken mee te geven.

LOWIE : *(Op uit keuken, zijn gezicht droog wrijvend met handdoek.)* Dat begint hier stillekes mijn voeten uit te hangen, weet ge. Da's nu iedere keer hetzelfde liedje, precies of gij zijt zelf niet bekwaam om die zakken naar buiten te trekken. En ge moet zelfs niet te "nauw" zien, het kot moet hier toch nog opgekuist worden.

MARIETTE : Gij verdomse luitaard! Zijt ge nu echt niet beschaamd? Hebt ge dan werkelijk geen poten aan uw lijf? Ik kan maar om de 14 dagen mijn vuil buiten krijgen, gewoon omdat "meneer" er niet aan gedacht heeft. Omdat hij het zogezegd "vergeten" is. Iemand die in zijn leven zo een stommiteit begaat die vergeet dat nooit meer... Maar gij, gij hangt aaneen van stommiteiten! Beter nog, gij hebt er een abonnement op... Weet ge dat ge feitelijk een stommiteit op zijn eigen zijt... weet ge dat goed?

LOWIE : *(kwaad)* Zie frank gezicht, ik heb al voor minder iemand op zijn smoelwerk gegeven. Vergeet dat niet! En als ge uw vuil buiten wilt dan zult ge het deze keer zelf moeten dragen... voilà!

MARIETTE : O ja? Wel, grote meneer, dat zullen we dan eens gaan zien.

LOWIE : Ja, dat zullen we dan eens gaan zien!

MARIETTE : *(voor hem, frank)* Buiten of niet...?

LOWIE : *(armen gekruist voor haar)* Ge kunt ze kussen!

MARIETTE : Bon! *(kwaad weg naar bergruimte)*

LOWIE : *(kijkt haar triomferend na en neuriet)* "Ze zullen hem niet temmen..."

MARIETTE : *(Op met proppensvolle vuilniszak)* Wel?

LOWIE : *(Maakt revérence en buigt richting deur)* Doe maar, madammeke!

MARIETTE : A la bonheur! (*Ze kiepert de vuilniszak uit voor de voeten van Lowie.*)

Voilà! Afgeleverd...! Zak bij zak en vuil bij vuil!

LOWIE : (*perplex, maar dan*) En hier zie, een vlam op uw muil! (*Wil haar een oorveeg geven maar ze trekt zich weg.*)

MARIETTE : Slecht gemikt hé, bandiet!

LOWIE : Gij vuil stuk...

(*Er wordt aan de deur geklopt.*)

LOWIE : Vooruit, doe open! Ik ga mijn toilet verder maken! (*afkeuken*)

MARIETTE : (*opent de deur*) O, wie we daar hebben, Albert! Kom binnen man. (*Albert op*) Ge moet hier niet te nauw kijken hé want gisterenavond is 't hier echt "bal populaire" geweest... Ik ben nu bezig al die "bazaar" bijeen te vegen ziet ge. 'k Heb hier trouwens al een vuilzak bij de hand gepakt. Ik ben bijna zeker dat hier een ganse zak vol ligt...!!! Albert hou eens open jong...

ALBERT : (*helpt haar*) 'k Heb vandaag weeral geen chance hoor! Ik heb mij toch wel overslapen zeker en als ik op de post toekwam waren de schoon prijsjes natuurlijk al uitgedeeld. De Jean was weeral eens de eerste geweest en had al de pensioenen meegepakt. (*wrijft met duim en wijsvinger over elkaar*) De Fil, die had de gazetten, het drukwerk én... de duivenuitslagen... ook niet slecht! En ik, ik kreeg natuurlijk de récommandées... nogal een pak hoor! Weet ge wat dat wil zeggen? (*zucht*) Dat mijn dag lang zal duren... héél lang... 'k Mag er niet goed op peinzen! Maar omdat ik het niet kan laten, dat peinzen bedoel ik, heb ik tegen mijn eigen gezegd: "Albert jong, zet uwe dag maar goed in en begin zeker en vast niet met een lege maag... Mariëtke, een witteke alstublieft...!"

MARIETTE : (*lachend*) Direct hoor Albert! 'k Ga u direct bedienen. Ondertussen kunt gij misschien die vuilzak gauw aan de deur zetten? (*laconiek*)

ALBERT : Da's een gepeinst werk, meisje! (*Sleurt zak buiten*) Verdikke Mariëtke, 't is vanmorgen maar frisjes op de velo! 'k Ben in al mijn haast mijn handschoenen vergeten! Allée, santé!

MARIETTE : O, maar onze Lowie heeft daar nog een versleten paar liggen. Ge kunt die misschien gebruiken! (*Terwijl hij zegt "goed idee" roep zij*) Lowie...!!

LOWIE : (*op*) Wat is 't nu weer? Ah, dag Albert!

MARIETTE : Neem die slechte handschoenen eens! Ze liggen bij de schoenenblink! Albert is de zijne vergeten en hij wil voorzeker geen kouwe "pollekes" hebben als hij zijn récommandékes aflevert... Nietwaar Albert?

ALBERT : Lach maar jong...

LOWIE : Dadelijk hé Albert. Eerst mijn haar in een streepje kammen en mijn plastron rechte trekken... drink ondertussen nog maar een witteke voor mijn rekening... 't zal wel ergens deugd doen zeker? *(af)*

ALBERT : Zo iets moeten ze mij geen twee keer zeggen...

MARIETTE : Hier zie man. *(giet uit)* Zeg Lowie *(roept richting keuken)* ge moet u niet haasten om die vuilzak buiten te zetten! 't Is al in de "sacchoche"... 'k werk vandaag met gasten... *(knipoogt naar Albert)* Goed voor **uw** rug hé...! Dankzij Albert!

LOWIE : *(Op. Hij heeft een handschoen aangetrokken, met duim en wijsvinger erdoor)* Mijn duim zou willen zeggen: Merci Albert, ge zijt "nen toffen tiep" en mijn wijsvinger antwoordt daarop "drink er nog eentje" *(Maakt beweging van drinken met duim en wijsvinger.)*

ALBERT : Als dat ge bedankt zijt en merci! *(Wijst naar de handschoenen)* 'k Ben er van overtuigd dat ik vandaag enorme warme handen ga hebben...! Santé!

MARIETTE : Laat het smaken Albert! *(Terwijl ruimt ze verder op en wanneer ze Lowie passeert, roept ze binnensmonds.)* Viva de vuilkar!

LOWIE : *(Negeert haar)* En hoe is het met Irmaake, Albert? Nog altijd zo vlug van tong?

ALBERT : Nu vraagt ge me daar iets. Ze is aangesloten bij een soort club... vraag mij niet wat voor een club het is, maar ik kan u wel zeggen dat al diegenen die d'er bij aangesloten zijn aan waarzeggerij doen... Ge verstaat me toch hé... handlezen, kaartleggen, pendelen en nog zo van die toeren... *(voor zich)* Iedere dag dat ik naar huis kom, ben ik nog niet goed binnen of... roef... ze heeft mijn hand al te "stekken"! *(zucht)* Plezant jong... héél plezant... ge kunt u niet voorstellen hoe plezant dat is... *(zucht)* Om nog maar te zwijgen over 's nachts!

LOWIE : *(lachend)* 's Nachts, Albert?

ALBERT : Luister! Op een zekere nacht, veertien dagen geleden, springt ze ineens uit haar bed! Ze staat daar in groot ornaat en in haar negligé, stokstijf met haar handen vooruit... Begint ze daar ineens te grollen en met een hese stem roept ze: **Waar zijt gij?... Waar zijt gij...?** 'k Zeg zo tegen haar: "Irmake" zeg ik, "Sjoeke, ik lig in mijn bed..." En ineens schiet ze wakker en ze ziet mij liggen. "Wel slimme" zegt ze, "Wat ligt gij daar in dat bed te doen?" Ik zeg tegen haar "Maar kindjelief, waar zou ik anders moeten liggen?"... *(Wacht even en slikt)* En weet ge wat ze mij toen gezegd heeft?

LOWIE : *(Een en al aandacht, terwijl Mariëtte bij hen gekomen is... Hij giet Albert nog een druppel uit)* Hoe zou ik dat nu kunnen weten?

ALBERT : (*drinkt*) ... op 't kerkhof!

LOWIE : Wablief?

ALBERT : Toen ze zag waar we waren is ze razend kwaad geworden omdat haar droom niet uitgekomen was... Ze wou par force dat ik op het kerkhof aan 't spoken was geweest... Hoe is 't mogelijk hé! (*schudt het hoofd*) Maar 't mooiste komt nog... Nu gaat ze thuis een affaire beginnen als... waarzegster! Ze heeft al annonces laten plaatsen in de reclamebladen. Heeft al met Fred Gazet gesproken en gisteren is ze naar Brussel geweest en z' is terug gekomen met een glazen bol onder de arm die ze gekocht heeft in de Priba...! En al meer dan een week gaat ze bij haar vriendin op de zonnebank liggen "om wat kleur te krijgen zegt ze... Want ge moet er zo raar en vreemd mogelijk uitzien om een "echte" te zijn! 'k Denk dat mijn schoonste dag nog niet is aangebroken...

MARIËTTE : (*laconiek*) Zijt ge met haar al eens naar de dokter geweest? Zo te horen zou dat zeker geen kwaad kunnen...! (*telefoon rinkelt*)

LOWIE : (*neemt op*) Hallo... hier 't Aards Paradijs! Wablief? Ja, ja meneer, ge zijt juist! 't Is hier zeker 't Aards Paradijs! Hoe?... Wacht, ik geef u Sinte Pieter... Mariëtte, ze vragen u!

MARIËTTE : Zot! (*neemt over*) Hallo, 't Aards Pa... Ah ge weet het al ja! Zeg maar... ja, ja... Hoe? De Costa watte? Ah de Costa Bravo... éh... Brava, ja! Hoeveel? Vijfduizend? En wanneer moet dat zijn? Vandaag al? Moment, 'k zal het eens aan mijne man vragen. (*Houdt hand op hoorn, bekijkt Lowie en zegt dadelijk.*) Mijne vent is 't akkoord meneer! Goed... afgesproken! Dag meneer... tot ziens! (*Legt hoorn op de haak en alvorens Lowie iets kan zeggen zegt zij:*) Zwijg, ge zijt akkoord weet ge 't!

LOWIE : (*ijzig kalm*) Ziet ge dat Albert, man! Nog een groot geluk dat ik niet nieuwsgierig van aard ben hé. Maar à propos, moet ge de baan niet op om uw telegrammen te bestellen? Weet ge dat het al nà "den achten" is?

ALBERT : Miljaar! 't Zal vandaag inderdaad de langste dag worden.. Maar, misschien kan ik dan eens met proper handen in mijn bed kruipen... Dag allebei! (*af*)

LOWIE : (*kijkt naar Mariëtte*) God de Vader luistert!

MARIËTTE : (*kuist toog af*) Die vent aan de telefoon vroeg of ik geen 5.000 frank wou verdienen... met alleen maar mijn deur open te zetten...!

LOWIE : (*stom*) Wat open zetten?

MARIËTTE : De deur! Mijnheer was een directeur van een reisbureau. Nen operateur die op de toer is... of zo iets... Enfin, hij moet voor twee maanden een hostess hebben in een club op de Costa Brava... een vakantieclub... Ze moet daar van alles

regelen... de mensen amuseren, zien dat er drank genoeg is, of het eten niet aangebrand is en nog zo van die zaken. En hij vroeg of hij die kandidaten hier mocht ontvangen. Omdat we zo een schone naam hadden zei hij... Ons café wil ik zeggen... origineel vond hij... 't Aards Paradijs! Daar komt ge ook niet iedereen tegen hé, zei hij. Vandaag begint hij. Hoe laat weet ik niet... deze namiddag of vanavond of... seffens... In elk geval zal ik geen tijd hebben om te koken hé. Haal maar een zakske frieten aan de statie! (*zucht*) Amaai, dat gaat hier een zware dag worden...

LOWIE : 'k Geloof dat het voor iedereen vandaag een zware dag zal zijn, alleen voor "den deze" niet. (*kwaad weg, keuken*)

MARIETTE : (*richting keuken*) Dwazerik! (*kuist verder*)

LOWIE : (*op*) Ik ben ziek!

MARIETTE : Wablieft?

LOWIE : (*kort*) Da'k ziek ben zeg ik! Ik zie bleek... 'k heb trekkingskes... 'k Peins dat ik binnen een uur of drie diarree zal hebben... 'k blijf thuis... ziek! Ik wil die cinema ook meemaken! (*neemt telefoon en draait een nummer*) Hallo, met meneer Appelmans? Van 't architectenbureau? Hier Lowie Bauwens, van de "plans"! Ik kom vandaag niet werken meneer Viktor! (*sukkelende toon*) Vréselijke krampen in mijn darmen... Ja, meneer Appelmans waarschijnlijk te veel groen peren gegeten hé! Ge peist op diarree... 'k Peins daar ook op... Ja, ja... Oei, meneer Appelmans leg op, want ik voel da'k weer moet gaan afleggen...!!! Dag. (*telefoon op de haak*) Voilà!

MARIETTE : Bedrieger! Wij zelfstandigen zullen voor uw soort wel blijven werken. (*wil naar keuken*) En maak u maar nuttig... bestel... Doe iets vandaag... sukkelaar. (*af*)

LOWIE : Stomme trut! Een vrouw is van tijd tot tijd een goed gerief, maar ge moogt het niet in uw huis hebben! (*Trekt gordijnen open en begint achter toog met bakken te sleuren.*) Zeg wat moet ik hier allemaal in die frigo steken? Anders is het seffens weeral eens hetzelfde liedje: Nooit niet goed!

MARIETTE : (*op, gekleed*) Inderdaad, nooit niet goed! Die poten van u staan aan een verkeerd lijf. Aan dat van een aap! En dan ben ik er nog zo zeker niet van dat die het slechter zou doen dan gij!

LOWIE : Gij hé, gij zijt de grootste roddelkont die hier rondloopt. Uw teut is gemaakt om te komméren! Kijk maar eens in de spiegel wat een scheef moembakkes ge er van gekregen hebt!

MARIETTE : Dwaze zot! Dankzij uw intelligent bolleke heb ik hier al wat klanten verloren. Wat ik op een ganse dag opbouw, slaat gij op 5 minuten naar de bliksem. 'k Versta nog altijd niet wat ik feitelijk in u gezien heb. Met u trouwen was de grootste stommiteit die ik in mijn leven begaan heb... 'k Had beter naar mijn moeder moeten luisteren. Ze heeft altijd gezegd dat gij uw eigen enorm "aux serieux" neemt en denkt dat gij het warm water hebt uitgevonden... en nu bezig zijt met dat over te gieten in pottokes... met een visspaan!

LOWIE : (*dreigend*) Gij gaat vandaag toch nog eens slecht uitspelen, stuk venijn!

MARIETTE : Ja, dat kunt ge goed hé... Iemand afdreigen! Gij Judas! Schijnheiligeard...

LOWIE : (*Wil haar een oorveeg geven, maar deur gaat open en Fred Gazet stapt binnen. Lowie maakt een geste of hij slaat naar een vlieg.*) ... 'k Heb u, vuile ronker!

MARIETTE : Ah, Fredje. Zo vroeg op de baan vriend? Of zijn ze in staking bij de bank?

FRED : Neen, maar ik heb vandaag een dag congé genomen. 'k Moest dringend nog één en ander schrijven en ik ben deze week al in retard met mijn reportages, ziet ge. Een décaféinéke voor mij Mariëtte. En Lowie, alles kits?

LOWIE : Prima de luxe jong. 'k Voel mij zo gezond als een viske... (*bekijkt Mariëtte*) Nu toch nog!

FRED : En Mariëtte... geen nieuws?

MARIETTE : O, maar Fredje, moest ik nieuws hebben dan zijt gij de eerste die dat weet... Ge weet, u vertel ik alles hé!

FRED : Juist kind! Op u kan ik mijn kerk bouwen. (*lacht*)

LOWIE : Ja, als die van mij er niet zou zijn moesten ze het nieuws nog uitvinden... n'est-ce-pas sjoeke?

MARIETTE : (*droog*) Moest ik u niet op de hoogte houden hé... ge zoudt met de mensen niet kunnen klappen.

FRED : (*slurpt aan koffie*) Dju Mariëtte, 't is begot heet hoor!

MARIETTE : (*lachend*) Hoe heter hoe beter zouden ze aan de Nord in Brussel zeggen... maar allée niet alleen aan de "Nord" want dat zou hier ook van pas kunnen komen... Zeg weet ge het al? Van Jenny van zwarte Paul? Ge kent die toch? Allée toe, ze is getrouwd met Eddy van Tootens Lowis! Ja hé! Wel, ze heeft hem laten zitten! Gisteren! De dag van vandaag hoort ge werkelijk niks anders meer! Luister. Gisteravond kwam Eddy thuis van zijn werk en de schoon madame was ribbedebie! Partitos! Gaan vliegen! En in haar vlucht heeft ze in passant al de meubels meegenomen... Juist nog een koppel eieren had ze in de ingemaakte frigo laten liggen en een stukske brood, en daarmee was 't vat af! 't Schijnt dat ze

er vandoor is met een vertegenwoordiger in plastieke emmers! Die zullen nogal een dweilke kunnen uitwringen hé...!

LOWIE : (*vindingrijk*) Bij ons zou dat niet waar zijn! Wij zouden liever aan ons commercie denken, nietwaar Mariëtte?

MARIETTE : (*Bekijkt hem smalend*) En Finneke Pedal heeft gisteren een kind gekocht. Een manneke. Hare Justin is natuurlijk in de hoogste hemel! (*lacht fijntjes*) Hij zou heel wat minder in de wolken zijn moest hij weten dat hij al jaren zijn hoed over zijn oren niet meer kan trekken... al Jaaaaaren! Hebt ge dat nooit horen vertellen? Finneke met René van Blaffers? Neen? Amaai, gij weet weinig hoor Fred! (*glas oppoetsend in het licht*) Die kleine zal wel van René zijn zeker? Denkt ge niet? Nog een décaféinéke, Fred?

FRED : Nee, ik moet echt opstappen! Ik heb trouwens nog een groot artikel te schrijven over die nieuwe toneelvernieuwing die ze hier opgericht hebben... Ge weet wel, 't stokpaardje van de Lippens... Die geeft toch ook nooit af hé! 'k Ben echt curieus wat het gaat worden... Allée, bonjour en zet mijn koffietje maar op de lei hé, Mariëtte! (*af*)

LOWIE : Een goeie gast hé!

MARIETTE : Een zeer goeie gast! Maar à propos.. dat plan van ons Elza haar nieuwbouw zal, met uw ziek zijn, weeral een weekske langer blijven liggen zeker? Ga met u naar de oorlog!

LOWIE : (*venijnig*) O, maar ge zoudt daar niet lang rondlopen weet ge! Ik smeed direct een bom voor uw voeten en... pataat... vuurwerk in technicolor!

MARIETTE : 'k Heb echt geen goesting meer om nog met u te klappen. Ik ben ermee weg. 'k Ga Finneke bezoeken in de kliniek. Haar proficiat wensen met haar kind en terloops kan ik dan wel zien op wie dat het trekt! Trekt gij hier maar uwe plan! (*wil afkeuken*)

LOWIE : (*Wil iets zeggen*) ...

MARIETTE : (*draait zich om*) Wat is het nu nog?

LOWIE : Niks. Niks meer te zeggen. (*Mariëtte af*) Feitelijk praat ik teveel met dat vrouwmens.

MARIETTE : (*Op met mantel aan*) Zie dat de kas klopt als ik terug ben of er zal iets anders kloppen! Daar ligt voor drieduizend frank wisselgeld in de schuif... Salut! (*af*)

LOWIE : (*roept haar achterna*) De complimenten aan Finneke... (*en binnensmonds*) En proficiat... aan... de René!

(Hij zet de radio aan. Hij neuriet een deuntje mee terwijl hij hier en daar afruimt. De deur gaat open en Van Hoydonck komt binnen. Sportief type. Keurig gekleed, bruingebrand!)

VAN HOYDONCK : Goeie dag! U bent de patron hier neem ik aan? Van Hoydonck is de naam, aangenaam. Ik ben de P.R. *(zegt Pie Aar)* van Speedy...

LOWIE : *(schudt hem de hand)* En ik ben de J.R. *(zegt Zjie Aar)* maar niet die van Dallas! Ook aangenaam!

VAN HOYDONCK : *(lacht)* Prachtig! Eh... mevrouw niet thuis? Wellicht bent u ook op de hoogte van ons akkoordje veronderstel ik. Vacantieclub... Costa Brava... ja? We hebben dadelijk alle radiostations uit de regio opgebeld met de vraag onze boodschap zeer dringend te willen uitzenden. Tegen een fikse vergoeding natuurlijk. *(Steekt sigaret op)*

LOWIE : Natuurlijk... eh,... ook... vijfduizend?

VAN HOYDONCK : Oh, dat! Hier mijn beste heer, dat is wat u bedoelt niet? Voilà! *(geeft vijfduizend frank)*

LOWIE : Merci, Pie Aar, merci! *(steekt het geld in zijn portefeuille)*

VAN HOYDONCK : U vergeet het niet... aan... madame te geven?

LOWIE : *(bekijkt hem)* Ah ja, aan... madame! *(legt het geld in de schuif)* ...voor... madame!

VAN HOYDONCK : *(kijkt rond)* Waar mag ik mij installeren? U begrijpt waarschijnlijk wel dat deze ganse auditie een ietwat stijlvol verloop moet kennen, niet? Kan ik me hier opstellen? *(vooraan het café - zaal)* Van hieruit krijg ik trouwens een zeer goeie lichtinval en dat is heel belangrijk voor het observeren van de kandidaten... Oké?

LOWIE : O, maar doe gerust of dat ge hier thuis zijt, meneer.

VAN HOYDONCK : *(loopt rond)* Mogen hier nog een paar stoelen bijgeschoven worden? Voor het geval er meerdere kandidaten zouden zijn.

LOWIE : *(zet enkele stoelen bij)* Is 't zo goed, of wilt ge er nog meer?

VAN HOYDONCK : Prima! Dat is voldoende, bedankt! En nu, graag een pintje alstublieft. Neem ook iets!

LOWIE : Zeker, meneer. *(al tappend)* Da's allemaal nog zo simpel niet, geloof ik. Ik wil zeggen, gij moet nogal wat aan uw oren hebben met dat "achterna geloop"? En een pintje voor meneer... alstublieft!

VAN HOYDONCK : Zeg dat maar gerust! Gezondheid! *(drinkt)* We hebben in onze vakantieclub onlangs heelwat last gehad van botulisme...

LOWIE : *(dom)* Ah ja... ceca! Botu... ja, ja... ik versta 't!

VAN HOYDONCK : Voedselvergiftiging! Twee hostessen dienden dadelijk afgevoerd te worden en heelwat toeristen hebben voortijdig het vliegtuig retour kunnen nemen... Een echt vervelende zaak die, goddank, nu onder controle is. In ieder geval kunnen we er onmogelijk blijven bij stil staan... "The show must go on"... nietwaar?

LOWIE : *(onbegrijpend)* Dat zal... dat zal!

(De radio geeft nu het bericht door. Sound van vrije zender. "Hier radio Pladijs... De zender van uw hart! De radio waar behalve graten ook nog muziek in zit! Wij ontvingen hier zopas een dringend bericht van onze redactie, en dat wisten jullie al zeker hé... Enfin ik bedoel... dat het dringend is... allée kom... dus een dringend bericht. (De wijze waarop de presentatie gebeurt is derhalve abominabel amateuristisch. Typisch voor heelwat vrije radio's. Vervolg radio) Het reisagentschap Spee... eh, Speedy vraagt dus dringend een dringende en rappe dame van het vrouwelijk geslacht die behalve Nederlands ook nog een mondje Frans moet praten. Engels is natuurlijk ook mooi meegenomen... Tijdens de maanden augustus en september moet zij zich volledig kunnen inzetten in de vakantieclub The Rainbow te Lloret de Mar... aan de Costa Brava! Voor een verdere babbel verwacht men u dringend én vandaag vanaf 15 uur in het café 't Aards Paradijs, Grote Steenweg 1 te Vondelbeke... Tot zover deze dringende oproep! En nu een stukje passende muziek... (Men hoort "I'm singing in the rain")

LOWIE : *(duim)* Goed hé, meneer Verdonck!

VAN HOYDONCK : Gaat nogal...

(Hij bekijkt Lowie, die nog steeds bij hem staat. Deze "voelt" dat hij nu mag opstappen. Gaat dus achter toeg. Ondertussen neemt Van Hoydonck zijn attaché-case en verdiept zich in de paperassen. Vrij spel. De deur gaat open en Lucas Mettepeninck komt binnen.)

LUCAS : Dag allemaal... een pintje voor mij Lowie! *(bij hem)* 'k Heb Mariëtte daarjuist gezien... ze stapte in de auto van Fred Gazet. Toch niks voorgevallen zeker?

LOWIE : Nee, nee. Ze moest naar 't moederhuis... (*kijkt naar Lucas*) Niet voor haar hoor, slimmeke! Wat peinst ge wel... Finneke Pedal heeft een kleine gekocht en de Fred zal haar een lift gegeven hebben... denk ik.

LUCAS : (*wijst met kin naar Van Hoydonck*) Van 's morgens vroeg al vreemd volk over de dorpel, zie ik?

LOWIE : (*geeft pint aan Lucas*) Dat is iemand van een reisbureau. Hij gaat hier audi... audi... allée, audiënties doen voor een hostess... Vanaf drie uur deze namiddag. Hij is nu reeds bezig van al zijn "bazaar" te prepareren voor straks...

LUCAS : Lowie, zet die "tjingel-tjangel" maar af (*wijst op radio*) of we kunnen niet meer horen wat we denken. (*gaat bij Van Hoydonck*) Goeie dag, meneer. Vreemd in de streek? Wat drinkt u? Lowie, geef meneer iets voor mij! Stoort het u niet als ik er mij efkens bij zet?

VAN HOYDONCK : Nee hoor. Doet u maar... ik stond trouwens toch op punt te vertrekken, maar goed... nog een pintje graag.

LUCAS : (*zit*) Voor zaken op de baan, meneer... eh...

VAN HOYDONCK : Van Hoydonck... aangenaam.

LUCAS : Mettepeninck... van 't zelfde!

VAN HOYDONCK : Zaken, inderdaad. Deze namiddag krijgen we hier een -hopelijke-defilé van vrouwelijk schoon om daaruit de geknipte hostess te kiezen voor ons agentschap. Ik ben echt benieuwd. (*Lowie heeft het bier gebracht*) Op uw gezondheid meneer Mettepeninck.

(De deur gaat open en Irma Van de Perre komt plechtstatig binnengewandeld. Zij is gekleed in een soiree kleding, gouden band in het haar en ze draagt haar glazen bol onder de arm... Ze is werkelijk bruingebrand...!)

IRMA : Voilà. De waarheid is gearriveerd en onder u gekomen! Irma heeft het genoeg en jullie natuurlijk ook, en het voorrecht van naar hier te willen komen. Vandaag start ik officieel als... Madame Solange... de meest beroemdste waarzegster aller tijden. En vandaag is mijn prijs... GRATIS! Vanaf morgen is 't vijfhonderd frank per visite... en dan is 't nog een "prix d'amis"! Lucas, gij zijt de uitverkorene... ik ga uw toekomst voorspellen... gij zijt de allereerste... want onze Albert die telt niet mee... die heeft trouwens geen toekomst meer... nooit gehad! Vooruit kom hier zeg ik... (*tot Van Hoydonck*) Bonjour, meneer... en gij moogt daarachter ook eens verniet! En tegen iedereen zeggen wat ge meegemaakt hebt hé! (*Zij zit vooraan de scène, links.*)

LUCAS : (*schoorvoetend bij haar*) Allée Irma, wat krijgen we nu? Carnaval is al gepasseerd hoor: Wij zijn al in juli!

IRMA : Zitten, zeg ik! Of hebt gij met uw lomp verstand nog niet gehoord dat ik gepromoveerd ben tot waarzegster, eerste categorie! Mijn diploma is wettelijk in orde! Die hangt trouwens bij mij thuis in de beste plaats. Geef hier... uw hand! Nee verdomme, uw rechter hand! (*Lucas zit dus rechtover Irma*) Plat neerleggen... Ja, zo! (*bestudeert met quasi interesse de hand. Tijdens het volgende gesprek komt Lowie tussen hen beide staan.*) Hier is ze zie... de levenslijn... kort en krachtig! Lucas, gij zijt geboren om lang te leven... als ge adem genoeg hebt natuurlijk... En hier zie, de lijn der liefde... miljaar Lucas, bij u is dat een lange lijn hoor... zo lang da'k straks den achterkant van uw hand eens zal moeten bezien om te weten wie de uitverkoren eva voor u is... Oh God... kijk eens... de lijn van de toekomst... Maar dat kan niet... dat kan niet... (*gaat crescendo*) Lucas, doe mij dat niet aan... voor de eerste dag... Ooooo! Er staat u iets ongelooflijks te wachten... Lucas... ge hebt er geen gedacht van... Oooo... Lowie, geef mij een glas water... een **groot** glas, want ik heb het echt vandoen! In uw hand staat geschreven dat gij voorzitter gaat worden van een héél beroemde toneelkring... Gij gaat het daar nog ver brengen... te voet of met uw auto... maar 't zal begot vér zijn... Ik zie dat ik u daarom de **wil van het lot** moet opleggen om de voorspelling te doen uitkomen... (*plechtig*) Gij, Lucas Mettepeninck, zijt gij akkoord om die wil te ontvangen... Ja of nee?

LUCAS : (*in trance*) Jaa, Irmake, jaaaa... (*Hij kijkt gebogen naar zijn handpalm.*)

IRMA : (*plechtig*) **De wil van het lot... geschiede!** (*Ze giet het glas water over het hoofd van Lucas.*)

LUCAS : (*springt recht*) Gij zotte teef! Wat steekt ge nu uit!

IRMA : (*laconiek*) Wel, in uw hand stond geschreven dat gij gedoopt moest worden in het geloof van het lot... en omdat ge gelooft, zijt ge nu vrij van zonden en... bijna voorzitter van de toneelkring!

LUCAS : (*wrijft zich met zakdoek over het hoofd*) Mr. Van Hoydonck, ge ziet dat het niet alleen in Geel is waar de zotten zitten. In Vondelbeke lopen z'ook rond... Vrij dan nog!

VAN HOYDONCK : Och, zo erg was het nu ook toch niet! (*Bedwingt amper zijn lachen*)

LUCAS : Niet erg... zegt gij! (*wijst kwaad op Irma*) Ze moesten die trut opsluiten... op water en droog brood zetten! 'k Ga een ander hemd aantrekken... Salut! (*tegen Irma*) Zottin! (*af voordeur*)

VAN HOYDONCK : (*lachend*) Mevrouw, mijn compliment. Het was echt de moeite waard om met u kennis gemaakt te hebben. Hier hebt u mijn kaartje. Graag zou ik u later nog eens willen spreken. We zouden best uw attractie aan de Costa Brava kunnen gebruiken. Ongelooflijk. (*tot Lowie*) Tot straks mijn waarde... dan reken ik wel af, enne... laat mevrouw iets drinken van mij... en neem zelf ook nog iets. Tot spoedig! (*af*)

LOWIE : (*bij Irma*) Irma kind, dat gij dat allemaal durft! (*vlug*) Zeg, kunt gij ook eens de hand lezen van ons Mariëtte? En peinst dat zij de eerste is!! En laat dat lot ook in haar hand liggen, hé! Dju, dat was fantastisch! Nog nooit meegemaakt! Een pint? (*naar toog*)

IRMA : Zeg Lowie, ge weet toch dat de Lippens water en bloed gezweet heeft om die toneelbond uit de grond te stampen hé... De Koersikwie...! Ik ben lid van die kring geworden... (*Lowie bij haar*) Merci, Lowie, zet u bij mij... Nu is de Lippens er achter gekomen dat bepaalde mensen zo aan 't manoeuvreren zijn om dat postje van voorzitter zelf te kunnen bemachtigen... Weet ge dat het al zover gekomen is dat de Lippens bij de gendarmen geroepen is? Ja, ja, verleden week. Hij zou zogezegd een toneelstuk gekopieerd hebben... allée, afgeschreven van een stuk dat al bestond... Nà onderzoek bleek daar natuurlijk niks van waar. Integendeel, alles was in orde,... santé (*drinkt*) En weet ge wie daar allemaal zou achter steken? Nee? Joannes den Doper! (*Lowie: een groot vraagteken*) ...De Lucas, nietwaar stommerik! Hij ligt al een hele tijd gebrand op dat postje!

LOWIE : Maar dat zoudt ge toch niet zeggen van de Lucas!

IRMA : En toch is 't juist! Lippens weet het van de gendarmen zelf. Tja Lowie, een façade is rap gekalkt hoor, maar wat er binnenin zit weet een mens nooit! Om het kort te maken, de Lippens heeft mij onder de arm genomen en gevraagd of ik geen "stukske zou kunnen opvoeren". Doen alsof het echt is... met de bedoeling Lucas ook eens een ferme peer te stoven... 't Resultaat hebt ge gezien hé... Santé!

LOWIE : Gij geslepen vos! (*lachend*) 'k Denk dat ik u nog niet zo goed ken... In de fond is dat niet slecht hoor... Mettepeninck mag ook al eens zijn part hebben... Hij is beduveld om altijd iemand anders voor zijn kar te spannen. Zeg, maar wat gaat ge nu met dat visitekaartje doen van die tiep?

IRMA : (*bekijkt het kaartje*) Ik kan u voorspellen dat ik binnenkort een héél lange vakantie zal maken... let op mijn woorden!

LOWIE : (*dichter bij Irma - verliefd*) Oh, Irmake, gij zijt toch nogal iemand met karakter hé! Héélwat anders dan die geit van mij! Die kan alleen maar van haar oren maken en eten koken uit "den diepvries"! Een lief woordje staat niet in haar

dictionaire. Maar gij, gij zijt één brok leven! Dat gij met Albert getrouwd zijt, versta ik nog altijd niet! Moest ge met mij getrouwd zijn hé... ge zoudt nogal verschieten. 'k Zou u alle dagen in de watten leggen: wassen, plassen, strijken... den "al" zou ik voor u doen... zélfs... uw vuilzakken buiten zetten...!

IRMA : Gij zijt een sloeber! Ne grote sloeber! (*Knijpt hem in de wang*) Is 't niet, "osseboekkoke"!!! Vooruit, en ga nu maar nog wat pinten spoelen... misschien wordt Mariëtte dan nog eens verliefd op u! (*Lowie naar toog*) 'k Ga efkens naar 't toilet! Of ik er nog fatsoenlijk uitzie! (*af*)

LOWIE : (*aan kaak wrijvend*) Wat een vrouw! (*Stijn Lippens komt binnen.*) Godverdomme, wie we daar hebben! 't Wandelend theater! En hoe is 't? (*lachend*)

STIJN : Lijk als 't weer hé! Onvoorspelbaar! Vandaag in een goeie bui en morgen regenen dat het giet! 'k Laat het niet aan mijn hart komen hoor! Zeg Lowie, is Irma van Albert de facteur hier niet? Ik had ze een tijdje geleden hier toch zien binnengaan? En kort daarachter Mettepeninck zien buiten komen... Rood van koleire en nat tot op zijn bloot vel! Een elixirke voor mij, Lowie... d' Anvers hé!

LOWIE : Z'is naar het toilet!

STIJN : Lowie man, 'k moet eens serieus met u en Mariëtte praten. 'k Zit met grote plannen in mijn hoofd en als ik die niet kan uitvoeren denk ik da'k zal ontploffen! (*drinkt*) Ja, ja 't is Anvers! Luister, ik ben al een hele tijd op zoek naar een geschikte zaal om er mijn eerste toneelstuk te spelen... Ge weet wel, dat stuk dat ik zelf geschreven heb... een klucht... "'t Klokzeel" heb ik het genoemd! Met al dat gecommeer en gekonkelfoes hier in Vondelbeke denk ik dat het een topper wordt... Mensen zien hun eigen graag in de spiegel! Maar 'k heb nog een reuzegroot plan in mijn hoofd... (*drinkt*) Ja, ja... 't is de echte Anvers!

LOWIE : Wat voor een plan, Stijn?

STIJN : (*vol vuur*) Hier zie, hier in uw café, wil ik iets realiseren! Iets dat er nog nooit is geweest! Ik wil hier toneel spelen! Hier in deze café! Als een soort cafétheater!! Wat denkt ge daarvan?

LOWIE : Dat ge zot zijt! Toneel in een café spelen, waar hebt ge dat nu al meegemaakt!

STIJN : (*vrilig*) Maar dat is het juist! Nèrgens! Nergens hebt ge dat al meegemaakt! Wij zouden de eersten zijn! Kunt ge u dat voorstellen? Uw café zou nogal draaien, ge zoudt handen te kort hebben. Peins er maar eens over...

LOWIE : 'k Moet daar niet over peinzen! En daarbij ik heb hier niet te peinzen. Als er hier iemand peinst is 't ons Mariëtte! Die peinst altijd voor twee!

STIJN : (*lachend*) Als 't zo zit zal ik er met haar eens over praten hé!

IRMA : (*op*) Dag Stijn! Zijt ge tevreden over mijn werk? Ik kan u zeggen dat hij droop gelijk als een natte dweil! En kwaad! Zo kwaad heb ik hem nog nooit gezien... Zijn piepstem sloeg bijna over!

STIJN : (*Kust haar op de want tot jaloezie van Lowie*) Kom hier mijn schat, ge krijgt tien op tien van de voorzitter én de hoofdrol in 't Klokzeel! Knap gedaan... drink iets! Voor mij nog een elixirke, Lowie. En geef Irma er ook maar eentje! 't Mag al eens warmer worden hé Irma... Van binnen, bedoel ik. (*allebei lachen*)

LOWIE : (*jaloers*) Zeg Irmake, weet ge wat die onnozelaar zegt? Dat hij hier een toneelstuk zou willen opvoeren. Hier, in ons café! Ge moet op uw kop gevallen zijn om zo iets te denken, vindt ge niet?

IRMA : Neen! 'k Vind dat zelfs een geniaal idee! (*verbijstering bij Lowie*) Wij zouden in de streek vlug gekend zijn! De Koersikwie zou nogal een pakske volk trekken, wees daar maar van overtuigd en... 't profijt zou in uw schuif blijven liggen...!

LOWIE : Da's 't minste wat er voor ons kan gedaan worden! Wij staan voor iedereen klaar en daarbij, voor ons plezier staan wij hier niet achter de toog, hoor!

STIJN : Hoe spijtig! Want wij komen voor ons plezier **voor** uw toog staan! (*gevat*)

LOWIE : (*kwaad*) En gij moogt hier stillekes beginnen zwijgen weet ge dat of... daar is de deur!

STIJN : (*kijkt naar de deur*) 't Is een schoon deur, dat moet ik zeggen!

LOWIE : (*razend*) Moet ik u buiten smijten, manneke?

STIJN : Ziet ge nu Irma, hoe ze hier hun klanten soigneren? Ge laat hier uw poen liggen... Bijna een pree van een maand en 't is nog niet goed genoeg... Altijd maar méér en méér... (*gestikulerend*) En maar scharrelen en maar rijven...!

LOWIE : Gij godverdomse ezel, hier buiten... of ik roep de gendarmen!

STIJN : Gij ook al! Zijt ge misschien familie van die andere? 't Is al goed... 'k Ga u niet langer ambeteren. En daarbij 't is toch onbegonnen werk... Als ge het niet hebt kunt ge het ook niet gebruiken. (*wijst op voorhoofd*) Salut! Dag lieve poes. (*kust Irma*)

LOWIE : (*kwaad*) Betaal uw "poef" maar eerst!

STIJN : Poef? Oh... die drie Anverskes!

LOWIE : Honderd en vijf...!

STIJN : (*geeft geld*) Hier is honderd twintig... Hou de rest maar om u te kopen wat ge mankeert. (*wijst op voorhoofd*)

LOWIE : (*van achter toog*) Buiten! Onnozelaar!

STIJN : (*plechtig*) Ik groet u... cafébaas van mijn voeten! (*af*)

IRMA : Maar zo reageert ge toch niet op uw klanten hé Lowie!